

מענין תי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות
של
נ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מלובאוויטש

י"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית ח'י מושקא

ע"ה ז"ל

מונש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר הבר"ב

המשיח שנה לשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

בזמנו הנה הפוח לרדות בקלפה אה בעת שהשעה משיחת לה, פך פך דור ודור יש פך נשיא הדור, שהוא התפשטות משה בדורו, הפוח לשפר את כל התעלמות והסתרים שיש על צד הקדושה, גם פוחן שהעלמות אלו הן בקלוא תקפן.

יש סוגים שפדורנו, פשאנו מצויים פחשו פפול ומקפלי, דור עקבתא דמשחתא, פשהתעלמות רבות פל פך, פיצד אפשו קבצע את תביעת רבותינו להפצת התסדות ולהלכה פדרכיקו? פיצד אפשו לבצע את פשנמצאם במקולמות נחותים ומרקקים?

על פך נשיב לפי מה שלמדנו פפרשתנו. התפשטותו של משה קימת פכל דור, גם פדורנו זה. פאשו קשורים לנשיא הדור, איז להתפעל מהתעלמות ומן התסתרים. למשה רבנו יש פוח לשפר את הקלפה, לרדות פפרעה, וכוח זה קיים פנשיא דורנו. פאשו אנו מקשרים אליו על ידי לפוח תורתו, קיים תקנותיו והלכה פאדורתו, דור גם אנו מסגלים לבצע את הפשל עלינו.

פשם שפשה רבנו שפר את קלפת פרעה וכל פני ישךאל יצאו ממצרים פכד רמה, פן יהיה עפנו עתה. פלא הפס על הקשרים הרבים, יגאלנו משה מן הגלות, פכד רמה פקרוב מפלש.

(מעובד על-פי' ליקוטי שיחות) חלק ט"ג, עמ' 74-78

זהו אודותנו והפננו פחד המשיח לעולם ועד

**תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד
לתקופה זו**

כ"ד טבת: יום הסלקות כ"ק אדמו"ר חקן נ"ע, בנוש"ק דשמות, בשנת תקע"ג.
כ"ח טבת: יום הולדת הרבנית הצדקנית חנה ע"ה - אמו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ, בשנת תר"כ.

פעם אחת הצעיר הגיאה משנה את כל ערכו של הגלמוד ושל תלמודו – בספרי ארמונו ונתקן בתנאים: שבימינו היה הרגילות לשנות כל פרק מאה פעמים, כי יש ששנה את פרקו מאה פעמים, ונהג לפי טבעו. אולם, מי שלמד פעם בוספת, שנה מהרגלי, והגיע לדרגה של עובד אלקים, הוא לא שנה את טבעו. בפנמיית הוא נשאר אותו דבר. הוא פשוט התעבר על טבעו. הוא קפח על עצמו לשנות מהרגלותו.

בפנמייתו, כל יהודי טוב ורצונותיו טובים, אולם, הוצר הרע בא וביסיתו. די שגברים יפנה את הוצר הרע ויתעלה העל טבעו והרגלותו, להגיע להרגמת עובד ה'.

(מעובד על-פי לקוסי שיוחית, חלק א, עמ' 116)

ואור

מילה ששן שאין בכוחו ללכת אל פרעה, "הן אני ערל שפתים". שאור חקלפותו הן פרקפו אפילו לצדיק אין כוח להשפילו, לשבור ולהכניעו. כוח זה מצוי רק בירי מקדושו-פרוץ-הוא, שהוא כל-יכול. חקדושו-פרוץ-הוא משיב למשה על טענותיו: "ראה (לשון חדושו) נתתי אלקים לפרעה", אמנם פרעה צדיק פשיא כוחו, עד שי'לא היה עבד יכול להכותו מהצדדים", אך חקדושו-פרוץ-הוא נתן למשה רבנו את הכוחות להשיל פפרעה ולקחות בו ביסורים.

הכוח נתן דוקא להשיל, כיון שהוא נשוי החוד ומתהוגג, הוא "עומד בין ה' וברבנים", הוא המהציע המתבר, דרכו נמשך דבר ה'. על ידו מתגלים כוחו ויכולתו של חקדושו-פרוץ-הוא לקחות חרותו.

לפעמים מצויה הנפש האלוהית בקלות אצל הנפש הפנימית. פאשר "השעה משתקת לה", לה' נלפש הפנימית, וחקלפה פמצב גבות, נראה שאין פכוחנו להחמודד מוליה ולהתעבר עליה. העצה למצב זה מופיעה פפרשתנו. חקדושו-פרוץ-הוא אמר למשה: "ראה נתתיך אלקים לפרעה", ומכאן נתן הכוח לך את אחד, ואחד, כפי שפנית בתנאים: "כל נפש ונפש מביט יש בה מבחינת משה רבנו עליו-השילום", כשם ששלהשח

שמות

בספר ויקרא אור, מבארים כל הפרטים של עבודת-הפרך ברחמיית: זימורה את תיבתם, – זו תמורה, כי הם תיבתי, פעלכה קשה, – זו קשה, יפתור, – זה קלי-המור, ומכיל עבודה פשוטה, – זו פרוחא, ומכבבים, – זהו לפון הקלות.

אפשר להמיר את כל קשיי העלות בענינים רוחניים. לדגמה: אחד מקשיי העלות העקוריים הוא סודות הפרנסה. האדם אינו מוצא מנוח במחול מתרועעויות מתשבות, הוא סודר בעניני פרנסתו, ואינו יכול להתקיל פיצד כדאי לו לפעול. במקום זה הוא יכול להתגעע ולעמוד על קמור מתור. להיות מסודר מאוד משקול בקמור. יש סברה כזו, ויש טענה אחרת, והוא איננו יודע מהי ההכרחית, מהי הפסקות. הוא אור פסונה. ענין רוחני זה בא במקום קשיי הפרנסה הטבעי.

עקרה של הגלות היא עבודת-הפרך. בגמרא מספר שעבודת-פרך היא עבודה של גברים נשים, ועבודה של נשים וגברים. זה דבר לא טבעי ולא רגיל. אמנם, עבודת נשים היא עבודה קלה יותר, אך היא נקראת 'עבודת-פרך'. פאשר משקלת על האדם עבודה שונה מרגילותו, גם אם היא עבודה קלה יותר, הרי זו עבודת-פרך. קשה ומפריך לשנות את התורה.

עבודת-פרך זו אפשר להמיר בעבודה רוחנית. יהודי נדרש לקיים חוקר ומצוות כלל להתחשב בפרגוהים. עבודתו רוחנית עשויה להיות אפילו פעולה קטנה, פשוטת-ערו, אולם פשוטה בעשית מעבר להרגל, יש לה ערוך רב. היא באה במקום עבודת-פרך בעשיות. בגמרא נקרא מי שמתור על למחוד מאה פצעים, אשר לא עבדו, ואור מי שלמד רק פעם אחת יותר, מהא ואת פעם, נקרא 'עובד אלקים, מידוע